

derpaa, at det i Folkethinget vedtagne Forslag, som vi have holdt os til, aldeles ikke har omtalt dem. Men desuden er der mellem Underclasserne og Officererne en væsentlig Forskjel. Hvad først Soldaten angaaer, da lægges der ham ingen Hindringer i veien for at gifte sig, det vil sige i hans Hjem; naar den Børnepflichtige er permitteret til sit Hjem, kan han gifte sig, saa meget han vil (Munterhed), om han ogsaa vedbliver at staae som Soldat og kan blive indkaldt; han maa vel ikke tage sin Kone med i Garnisonen; men der lægges ham aldeles ingen Hindringer i veien for at indgaae Ægteskab. Vi maae derhos ikke forglemme, at Soldatens Tjenestetid kun er 18 Maaneder eller i det Høieste 2 Aar, og, om han ogsaa i den Tid maa opfatte sit forehavende Ægteskab, kan det ikke være af saa væsentlig Indflydelse som det Forbud, der gaaer til Officererne; naar han permitteres, er han i saa Henseende ganske sin egen Herre. Hvad Underofficererne angaaer, er der et vist Antal pr. Compagnie, som det tilstedes at gifte sig; dertil kommer endnu den Betragtning, at selv om Underofficeren, for at kunne gifte sig, skulde avertisse sin Stilling, vil det ikke være af en saa væsentlig Indflydelse paa hans Fremtid som for Officeren, naar han af denne Artfag skulde være nødt til at opgive sin Stilling. Den ærede Minister har endelig henvendt det Spørgsmaal til mig, med hvilken Autoritet jeg talte, naar jeg talte om, at der vare Militaire, som fandt, at der var Grund til at have dette Forbud. Jeg skal dertil svare, at jeg aldeles ikke taler med nogen Autoritet; men, da det er paaberaabt, at man i Militairstanden og navnlig blandt de ældre Officerer ikke gav den Mening Medhold, at dette Lovbud egnede sig til Ophævelse, har jeg bragt Uttringer, som jeg har hørt netop af ældre Officerer, og som jeg anseer mig berettiget til at bruge. Forsaavidt det endelig er yttret, at det hele Spørgsmaal skulde være en Administrationsfag, at denne Bestemmelse skulde udgjøre en Deel af Disciplinarloven og som saadan ene høre under Kongemagten, under Kronen, da er denne Ministerens Formening allerede af Andre imødegaaet, og jeg skal da kun tilføie, at, naar den ærede Mi-

nister indrømmer, at den foreliggende Sag skulde udgjøre endeel af Disciplinarloven, har han i denne Uttring gjendrevet sig selv; thi alle Love skulde forelægges Rigsdagen til Vedtagelse, naar undtages de provisoriske Love, der gives i Nødstilfælde, og til denne Klasse ville Love af den Natur som den omhandlede neppe komme til at høre. Jeg skal tillade mig blot at henvende et Par Uttringer til det høierede Medlem, som udgjør Minoriteten; han har yttret, at jeg har oplæst endeel Love i et forunderligt Sprog, men som dog vare ganske vel affattede og givne i en god Hensigt. At de ere givne i en god Hensigt, skal jeg ikke nægte, og at de i sin Tid kunne have været vel affattede, skal jeg heller ikke modsigge. Jeg har ikke oplæst dem for at udhøve det forunderlige Sprog; men, naar jeg har citeret enkelte Linier af dem i det tydske Sprog, da har jeg gjort det, fordi man gjenemfsuer Anden i dem, naar man læser dem i Grundsproget, meget bedre, end naar de blive oversatte; og hvorfor jeg har citeret dem saa udførligt, har nærmest været for at gjøre det ansfuet, hvorledes det patriarkalske Forhold, som disse Love vilde gjøre gjældende mellem Overordnede og Underordnede, ikke kan, idetmindste efter min Mening, bringes tilveie, og allermindst saaledes, som Forholdene nu ere. Den ærede Minoritet har fremdeles yttret, at han ikke behøvede at bevise, at disse Love have været til Gavn; thi dette havde jeg indrømmet. Ja, jeg har rigtignok indirecte indrømmet det, idet jeg ikke har benægtet det; thi dette vil det være umuligt for mig at gjøre; men jeg havde rigtignok troet, at den ærede Minoritet vilde have vist mig den samme Imødekommen, da jeg sagde, at hiin Lovgivning ogsaa havde bevirket Ulykke; thi jeg troer ikke, at den ærede Minoritet kan bevise, at den ikke har gjort det. Der er mig bekjendt flere Tilfælde, hvor den har været til Ulykke; men at fremhøve saadanne Tilfælde, anseer jeg mig for aldeles uberettiget til. Forsaavidt jeg har omtalt Billieløsheden, som engang tidligere er bleven bragt paa Bane under denne Sag, da har jeg kaldt tilbage i min Husommelse de Ord, jeg brugte, og jeg troer, jeg har sagt, at den Billieløshed, det er nødvendigt, at den Mi-